

- ๒ -

ทุกครั้ง นอกจากนี้ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ชำระค่าจ้างล่าช้า ทำให้การก่อสร้างอาคารล่าช้าไป ๑,๒๒๕ วัน ผู้ร้องขอขยายระยะเวลาการดำเนินการก่อสร้าง แต่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่อนุญาติ และยึดเงินค่าจ้างตั้งแต่ววดที่ ๓ ถึงงวดที่ ๒๐ (งวดสุดท้าย) ไปเป็นค่าปรับ โดยไม่ได้แจ้งสงวนสิทธิเรียกร้องค่าปรับและไม่มีหนังสือบอกเลิกสัญญา ก่อน ผู้ร้องฟ้องผู้ถูกร้องที่ ๑ ต่อศาลปกครอง (ผู้ถูกร้องที่ ๒) ขอให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ชดใช้เงินจำนวน ๔๐,๑๙๔,๑๕๓.๔๔ บาท และดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นและชดใช้ค่าธรรมเนียมศาลคืนแก่ผู้ร้อง ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๓๘/๒๕๔๖ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๗๕/๒๕๔๙ ให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ คืนเงินค่าปรับจำนวน ๗,๘๒๗,๕๔๙.๔๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้องและคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วน โดยไม่ได้ยกปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนขึ้นวินิจฉัย และไม่ได้วินิจฉัยว่าการที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ชำระค่าจ้างให้ผู้ร้องล่าช้าต้องชำระดอกเบี้ยผิดนัดแก่ผู้ร้อง และผู้ถูกร้องที่ ๑ ยึดเงินค่าจ้างเป็นค่าปรับตามสัญญาโดยไม่ได้แจ้งสงวนสิทธิเรียกร้องค่าปรับและไม่มีหนังสือบอกเลิกสัญญา ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อ. ๘๕๗/๒๕๔๙ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๖๓/๒๕๕๙ พิพากษาแก้เป็นให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ คืนเงินค่าปรับจำนวน ๑๓,๔๘๔,๒๙๐ บาท และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วน โดยไม่ได้วินิจฉัยประเด็นแห่งคดีให้ครบถ้วนตามคำฟ้องเช่นเดียวกับศาลปกครองกลาง ผู้ร้องยื่นคำขอให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดีใหม่รวม ๓ ครั้ง เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ และวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกร้องที่ ๒ มีคำสั่งไม่รับคำขอไว้พิจารณาทั้งสามครั้ง ผู้ร้องเห็นว่า การที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ พิจารณาพิพากษาคดีระหว่างผู้ร้องกับผู้ถูกร้องที่ ๑ และมีคำสั่งไม่รับคำขอให้พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดีใหม่ โดยไม่ได้วินิจฉัยประเด็นแห่งคดีให้ครบถ้วน ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๔ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๙๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๙๗

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากกรณีตามคำร้องเป็นกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว จึงเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ พิจารณาและพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๗๕/๒๕๕๙ ของศาลปกครองกลาง และคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๖๓/๒๕๕๙ ของศาลปกครองสูงสุด โดยวินิจฉัยประเด็นแห่งคดีไม่ครบถ้วน เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๙๗

๒. มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ พิจารณาพิพากษาคดีใหม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลา

- ๔ -

ที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้อง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ พิจารณาพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๗๕/๒๕๔๙ ของศาลปกครองกลาง และคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๖๓/๒๕๕๙ ของศาลปกครองสูงสุด ระหว่างผู้ร้องกับผู้ถูกร้องที่ ๑ เรื่องสัญญาจ้างก่อสร้างอาคารเรียนเทคนิคคอมพิวเตอร์และวัดคุมไฟฟ้าพร้อมครุภัณฑ์ ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๔ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๙๒ เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๘๗ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้องปรากฏว่า ผู้ร้องโต้แย้งดุลพินิจการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษาหรือตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษารรคคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ประกอบกับเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้นผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

- ๕ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

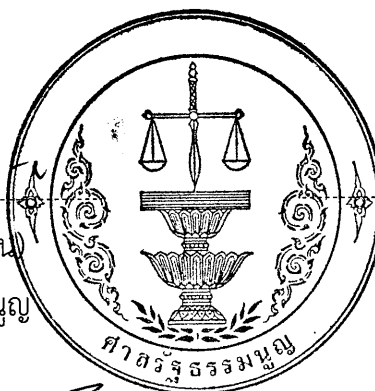
- ๖ -

(คำสั่งที่ ๕๗/๒๕๖๗)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจirinติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนงคต เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ